

ELBETTE DİRİLECEĞİZ

Nur Külliyyatı'nda âhireti izah ve ispat eden Onuncu Söz'ün ilham kaynağı şu ayet-i kerîme olmuştur:

“Şimdi Allah'ın şu rahmet eserlerine bak! Yeryüzünü ölümünün ardından nasıl hayata kavuşturuyor (diriltiyor). Şüphe yok ki, O, ölüleri elbette ihya edicidir (diriltecektir). Ve O, her şeye kadirdir.” (Rum, 30/50)

Gaybî bir hadise olan dirilme ve mahşerde toplanma hadisesini akıllara yaklaştırmak için, bu âyet-i kerîmede yeryüzünün kışın ölüp baharda yeniden dirilmesi gibi herkesin görüp bildiği bir büyük inkılap nazara veriliyor.

Âyetin başında Allah'ın rahmet eserlerine bakmamız emrediliyor ve akabinde yeryüzünün ölümden sonra dirilmesinin insanlar için ne büyük bir rahmet olduğu nazara veriliyor.

İnsan, hayatta iken kendi iradesiyle bir takım işler yapar, ama ölmüş bir kimseden hiçbir iş sudur etmez. Eğer etse, bu Allah'ın bir mucizesi ve bir rahmet tecellisi olur; Hz. İsa'nın ölüleri diriltmesi gibi.

Kış mevsiminde aynen bir ölü gibi iradeden yoksun, yine bir ölü kadar kendinden habersiz ve donuk olan yeryüzü, bahar mevsiminin gelmesiyle yeniden hayata kavuşuyor.

Bahar, yeryüzünün **“ba's”** yani **dirilme** mevsimidir. O mevsimin gelmesi için yerkürenin aylarca güneş etrafında dönmesi gerekiyor. Bu ise ancak Allah'ın kudretiyle ve takdiriyle gerçekleşen çok büyük bir hadise ve yine çok büyük bir rahmettir.

Yeryüzünü diriltten bir rahmet ve kudret, onda serilmiş olan bitkilerde de kendini gösteriyor. Bediüzzaman Hazretleri, bir ağaçta **“yaprakları, çiçekleri ve meyveleri cihetiyle üç çeşit haşır nümûnesinin sergilendiğini”** nazara veriyor. Güz mevsiminde dökülen yapraklar bahar mevsiminde yeniden yaratılıyorlar. Yine bir önceki yılın çiçekleri ve meyveleri de ağaçlarından kopup gittikleri halde yerlerine yeni çiçekler açıyor ve başka meyveler boy gösteriyor.

İşte bir bahar mevsiminde haşrin ve dirilmenin böyle sayısız denecek kadar çok örneklerini yeryüzünde sergileyen bir kudret, kâinatın meyvesi olan insanları da

ölümlerinden sonra diriltecektir.

Meyvelerin dirilmeleri kendi kudret ve iradeleriyle değil sadece Allah'ın rahmet ve inâyetiyle olduğu gibi, insanın da haşirle yeniden dirilmesi yine Allah'ın rahmetiyle olacaktır.

İnsan, sanki kendi gücü ve kuvvetiyle dirilecekmiş gibi, bu büyük hadiseyi aklına sığdıramayıp inkâra sapmasın. Çünkü, onu yoktan yaratan **Rabbi**, öldükten sonra da yine rahmetiyle onu yeni bir âlemde hayat sahibi yapacaktır. İşte ayetin başında **“rahmete”** nazar etmemizin emredilmesi, bu gibi mânalar ve hikmetler içindir.

Allah'ın esmâ-i hüsnasından birisi de **“Muhyi”**dir ve **“hayat verici, diriltici”** mânasına gelir.

Ayetin devamında, **“Şüphe yok ki, O, ölüleri elbette ihya edicidir (diriltecektir). Ve O, her şeye kadirdir.”** buyruluyor.

Cenâb-ı Hak, **Muhyi** yani **“ihya edici, hayat verici”** ismini ruhta tecelli ettirdi ve onu hayat sahibi yaptı. Aynı ismi Âdem babamızın, balçıktan yaratılan bedeninde de tecelli ettirerek o balçığa bitki hayatına benzer bir hayat lutfetti. Sonra, o bedene ruh vermekle onu insan hayatına kavuşturdu.

Benzer bir icraat da bizde sergilendi. Ana rahminde dört aya yakın bir zaman bitki hayatı gibi bir hayat sürüldükten sonra o bedene ruh ilka edildi. Böylece **Muhyî** ismi **“o bedene hayat verme”** şeklinde tecelli etmiş oldu. Ölümle ruh bedenden ayrılacak, beden ölümü tadarak toprağa, elementlere inkılap edecek, ruh ise hayatını kabir âleminde de devam ettirecektir.

Her insan, bu fâni dünya hayatından sonra, dünya ile ahiret arası, köprü bir âlem olan berzah hayatına geçecek ve **ba's** (yeniden dirilme) hadisesiyle yeniden beden giyerek mahşere çıkacak ve böylece yeni ve ebedî bir hayat başlamış olacaklar.